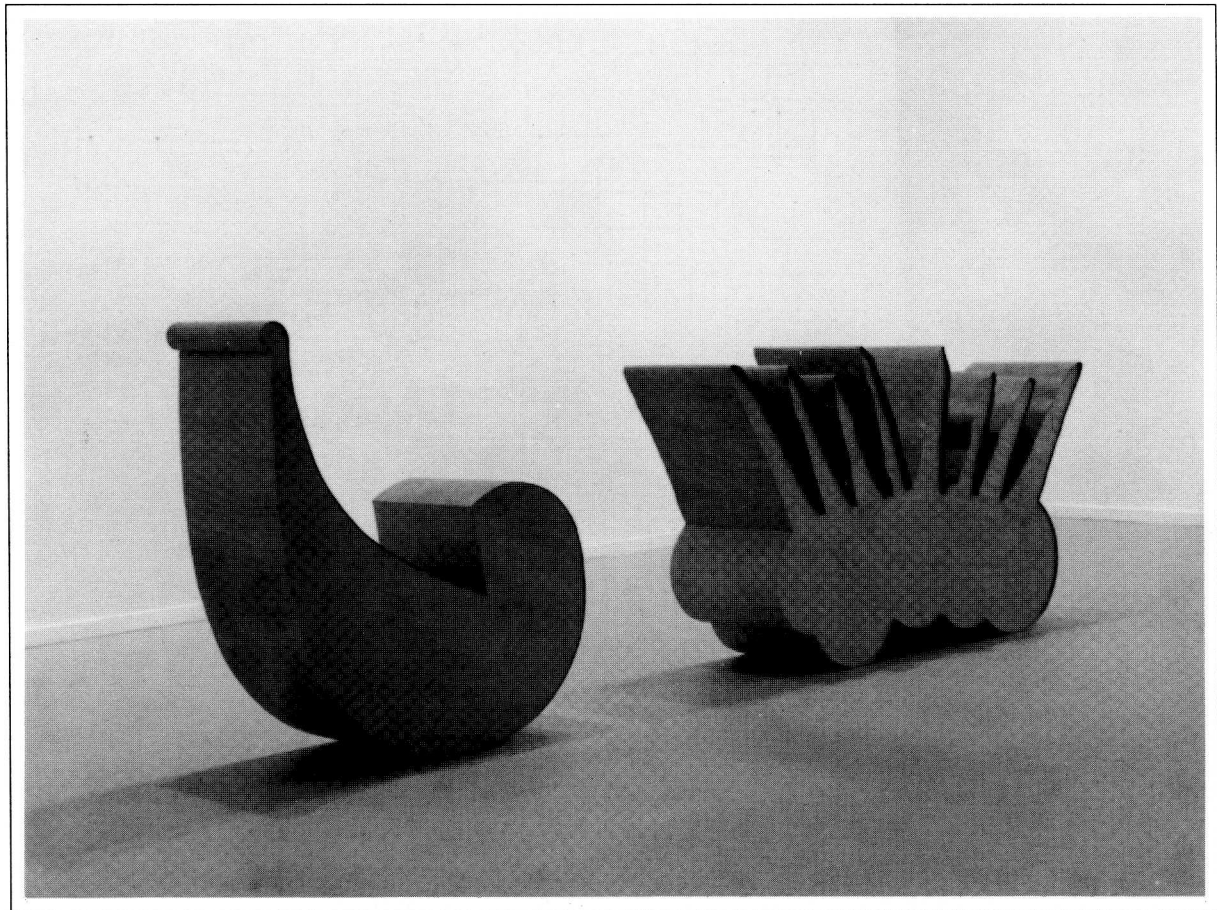

יצחק גולומבק

פסלים ורישומים 1992 - 1995

1 7 . 6 . 9 5 - 7 . 7 . 9 5

ללא כותרת, 1984, עץ לבוד 1.80 X 0.42 X 0.92 מ"מ

ללא כותרת, 1984, עץ לבוד 1.00 X 0.40 X 0.84 מ"מ

יצחק גולומבק מציג בגלריה בכברי פסלים ורישומים. הזדמנות להיפגש עם האופן שבו היד והעפרון חושבים ומחפשים את הצורות הנפחיות. צורות שהופכות לפסלים של דיקט. "אני אוהב את השבירות של הדיקט ואת הרצון שלי לחזור לצורתו הראשונית, כאילו אני כולא אותו בתוך צורה שהוא מתנגד לה" ... "אני מגזים בנפח והופך את הנפח עצמו לנושא. זה אמנם אובייקט שתופס מקום בחלל, אבל זהו גם נפח פיקטיבי, חלול, גוף שנראה כבד ובעצם הוא קל" ... "אני סוגר אויר שחור".

גולומבק מטפל בדימויים אינטימיים, חושניים, עוטף אותם בשכבת הגנה, עגלת תינוקות, מזרון, שיניים, מסרק, מפתח ומנעול, טיפה. שפה המתייחסת למושגי הגוף - לקנה המידה האנושי. שפה של ניגודים, של דיקט יבש וסכמתיות לכאורה, המשדר רגישות, דיקט מעוגל זורם, וגם זוויתי, שטוח, קטוע וחסום. דיקט צנוע וחשוף אך מודע לנוכחותו. הפיסול של גולומבק ניזירי והומוריסטי. משדר יציבות וחמקמקות, פיסול מדוייק, אמין ומפתיע. על רישומיו כתב ציבי גבע: "אני מבין את רישומי כתיאור של משהו שמקרין איזה כוח של חשיבה פנימה, מעגלית, אוטיסטית מעט, שיח המכונס בעצמו, שאינו מכיר בהיותו נצפה, ויתר על העין הפוזלת החוצה לבחון את ה"אפקטי". גולומבק יוצר "תחושה קדחנית של חיפוש, שבה הרישום איננו עוד הטלה של ידע מוקדם על הדף". הרישום של גולומבק חושב פיסול...